Číslo jednací: 22 EXE 1009/2014-51
[redacted]

Usnesení

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Masnerovou v exekuční věci oprávněného **BOHEMIAFLUX s.r.o.**, se sídlem Raisova čp. 2450/čo. 51, Plzeň – Jižní Předměstí, IČ 26353512, zastoupeného JUDr. Tatianou Jiráskovou, advokátkou, Kamenická čp. 2378/čo 1, Plzeň, Východní Předměstí proti povinnému **Z[redacted] P[redacted]**, nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupenému Mgr. Veronikou Holou, advokátkou, Pražská 140, Příbram I, pro pohledávku 30.000,- Kč s přísl.

takto:

I. Námitky povinného proti výroku I. příkazu k úhradě nákladů exekuce, který vydal soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, dne 15. 5. 2014, pod čj. [redacted], týkající ho se nákladů oprávněného, se **zamítají.**

II. Výrok II. příkazu k úhradě nákladů exekuce, který vydal soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, dne 15. 5. 2014, pod čj. [redacted], týkající se nákladů exekuce, se **zrušuje a vrací se soudnímu exekutorovi k dalšímu projednání.**

Odůvodnění:

Okresní soud v Příbrami dne 15. 4. 2014, pod čj. 22 EXE 1009/2014-30, pověřil soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, provedením exekuce k vymožení pohledávky 30.000,- Kč s přísl. Soudní exekutor vydal dne 15. 5. 2014, pod čj. [redacted], příkaz k úhradě nákladů exekuce, proti kterému podal povinný včas námitky. Vzhledem k tomu, že soudní exekutor námitkám povinného nevyhověl, předložil tyto exekučnímu soudu k rozhodnutí.

Z příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 15. 5. 2014, čj. [redacted], bylo zjištěno, že soudní exekutor ve výroku I. určil náklady oprávněného ve výši 5.263,50 Kč a ve výroku II. určil své náklady exekuce ve výši 3.932,50 Kč.

Povinný ve svých námitkách uvedl, že poukázal oprávněnému bankovním převodem částku 31.734,- Kč a částku 22.584,- Kč. Částky byly připsány na příslušný účet dne 16. 4. 2014. Tím splnil své povinnosti vyplývající z exekučního titulu. Dopisem soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, který byl povinnému doručen dne 2. 5. 2014 se poprvé povinný dozvěděl, že je proti němu vedena exekuce. Povinný tedy dobrovolně, aniž měl povědomí o vedení exekuce, uhradil celou pohledávku s příslušenstvím i s náklady nalézacího řízení. Soudní exekutor exekuci částečně zastavil ohledně shora uvedených částek a nadále vedl exekuci jen pro náklady vzniklé v exekuci. Povinný ještě dne 7. 5. 2014 poukázal soudnímu exekutorovi částku 9.196,- Kč. Dle názoru povinného příkaz k úhradě nákladů exekuce nereflektuje rozhodovací praxi Ústavního soudu ČR. Poukázal na nález Ústavního soudu ČR ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. II. ÚS 415/12, který popisuje skutkově obdobný případ. Vzhledem k tomu, že náklady exekuce by měly být vyčísleny v duchu judikatury ÚS ČR, navrhl povinný, aby byl příkaz

k úhradě nákladů zrušen. Rovněž poukázal na to, že nedošlo v dané věci ke splnění předpokladů pro to, aby mohlo být přiznáno právo na náhradu nákladů právního zastoupení v exekuci oprávněnému. Ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. je nutné aplikovat nejen pro řízení nalézací, ale analogicky i pro řízení exekuční. V daném řízení oprávněný žádnou předexekuční výzvu nezaslal, proto je na místě, aby oprávněnému nebyly náklady přiznány. Povinný ještě poukázal na novelizaci advokátního tarifu, zejména na ustanovení §14b odst. 2 advokátního tarifu. Pokud by tedy mělo být oprávněnému přiznáno právo na náhradu nákladů exekuce, je nutné při výpočtu vycházet z aktuálně účinného znění příslušného předpisu.

Soud přezkoumal příkaz k úhradě nákladů exekuce a zjistil, že námitky povinného jsou důvodné jen z části. Pokud jde o náklady oprávněného v exekučním řízení, pak se soud neztotožnil s názorem povinného, že ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. je nutné aplikovat i pro řízení exekuční. Dle názoru soudu je toto ustanovení aplikovatelné jen v nalézacím řízení. Soudní exekutor při vyčíslení nákladů oprávněného postupoval správně dle vyhl. č. 177/1996 Sb. když nemohl postupovat dle vyhlášky č. 120/2014 Sb., která novelizuje advokátní tarif. Novela nabyla účinnosti dnem 1. 7. 2014 a podle přechodných ustanovení v řízení zahájených přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky se o nákladech nákladů řízení rozhodne podle dosavadních právních předpisů. Exekuční řízení bylo zahájeno dne 31. 3. 2014. Soudní exekutor přiznal oprávněnému náklady řízení, které se skládají z odměny advokáta ve výši 3.450,- Kč za tři úkony právní služby dle § 7 položka 5 ve spojení s § 11 odst. 2 písmeno e) vyhl. č. 177/1996 Sb., 3x náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 ve výši 900,- Kč a 21 % DPH z těchto částek ve výši 913,50. Jelikož byly náklady oprávněného vyčísleny správně, rozhodl soud ve výroku I. usnesení o tom, že se námitky zamítají. Dále se soud zabýval námitkami proti nákladům exekuce. V této věci se soud ztotožnil s názorem povinného, že soudní exekutor měl při vyčíslení nákladů exekuce postupovat dle ustálené judikatury Ústavního soudu ČR. Povinný plnil dobrovolně mimo rámec exekučního řízení a dle názoru ÚS ČR v případě dobrovolného plnění dlužní částky, kdy exekutor již nemohl vymoci nic, musí být základem pro určení jeho odměny částka nulová. Nelze tedy uložit povinnému náhradu odměny soudního exekutora, byť jen v 50 % výši dle § 6 odst. 3 vyhl. č. 330/2001 Sb. Rovněž náhradu hotových výdajů nelze vyčíslit paušální částkou, ale je nutné je vyčíslit pouze na základě prokazatelných výdajů, které soudnímu exekutorovi vznikly do okamžiku, než bylo povinným dlužné plnění uhrazeno. Proto soudu nezbylo, než výrok II. příkazu k úhradě nákladů exekuce zrušit a věc vrátit soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení s tím, aby postupoval dle judikatury Ústavního soudu ČR.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nelze podat odvolání (§ 88 odst. 4 zák. č. 120/2001 Sb.)

V Příbrami dne 23. července 2014

JUDr. Zuzana Masnerová
samosoudkyně